Donderdag, 4 Februari 1943 — DAGBLAD — 60ste Jaargang, No. 3818

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve s Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
f 1.50 per maand [Aruba f 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers f 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Russisch offensief steeds sneller.

Spoorlijn tussen Kursk en Orel doorgesneden.

Giraud: „A bientôt".

DE RUSSISCHE LEGERS VAN STALINGRAD KOMEN VRIJ VOOR NIEUWE OPERATIES.

Eddy Gilmore seint uit Moskou:
De Russische legers van het Zuiden werden versterkt door het massieve gewicht van de veteranen-divisies, die de ontzaggelijke en bloedige overwinning bij Stalingrad verzegelden, en naderden Rostov na nog 16 steden onder de voet gelopen te hebben op de Noordelijke en Zuidelijke toegangswegen. Ten Noorden ervan in de boven-Oekraïne rukten andere Russische strijdkrachten op hardnekkige wijze voort naar de buitenste defensies van Charkov en Kursk en heroverden zij nog twee plaatsen in een poging de val te sluiten en van Voronesj een nieuw Stalingrad te maken. De gevechten hadden bijna overal met grote heftigheid voortgang, vooral aan het front ten Noorden van Rostov, waar volgens het Russische communiqué „verwoed" gevochten werd.

Het besluit van de Stalingrad-campagne, waarin sedert 19 November meer dan 500.000 assoldaten buiten gevecht werden gesteld — 275.000 gedood en 228.650 gevangen genomen — werd door Stalin als Opperbevelhebber begroet in een felicitatie-telegram aan de troepen, commandanten en politieke werkers (Moskou, (AP) 3.2).

DUITSLAND GEEFT DE NEDERLAAG BIJ STALINGRAD TOE.

Het eens onoverwinnelijke Duitsland is dit jaar voor de eerste maal gedwongen geweest de vernietiging van een geheel leger toe te geven — hetzelfde leger, dat volgens de verklaring van Hitler Stalingrad zou nemen. Het bericht over de ramp werd per radio aan Goebbels gezonden en na een speciaal communiqué van lofprijzingen voor de radio te hebben voorgelezen betrachtten alle Duitse radio-stations 3 minuten lang stilte.

Nu zij eindelijk hetzelfde lijden wat hun wapenen aan anderen hebben toegebracht kregen de Duitsers van Goebbels opdracht alle vermakelijkheidsplaatsen te sluiten voor enkele dagen met aanvang van Donderdag, als teken van rouw voor het 6de leger, dat zijn ondergang bij Stalingrad gevonden heeft.

De Britten, die het eerste Duinkerken van de Wehrmacht zagen op de ijzige steppen van Rusland, beschouwden de vernietiging van Paulus' leger met verlies van 670 vliegtuigen en 1550 tanks als een teken van Duitslands kenterend geluk en samen met de slag van Libye als een duidelijk bewijs van de groeiende Geallieerde macht.

De waarnemers in Londen waren evenwel nog niet geheel gerust. Zij verklaarden, dat het verlies van één leger niet het einde van Duitsland betekent. Groot Britannië heeft bijkans 3 tot 4 legers verloren (Londen, (AP) 3.2).

DUITSE TROEPEN-BEWEGINGEN IN OOST-EUROPA

Een radio-uitzending uit Ankara zeide: „Goed ingelichte kringen zeggen dat nazie-troepen zich in Oostelijke richting bewegen voor het nieuwe lente-offensief, dat op Zaterdag door Luchtmaarschalk Hermann Goering beloofd is. Men verklaarde zelfs, dat een groot deel van de overplaatsing reeds geschied is."

Verder zeide de uitzending uit de Turkse hoofdstad, die door de Columbia Broadcasting System werd opgevangen: „Men neemt aan, dat de Duitsers tegen eind Maart of begin April tot het offensief zullen overgaan" (New York, (AP) 3.2).

FRANSE IMPERIALE RAAD IN AFRIKA.

Wes Gallagher seint uit Algiers:
De eerste stappen, die zullen moeten leiden tot belangrijke binnenlandse hervormingen, werden getroffen na de bijeenkomst van de Imperiale raad, die het bestuur oefent over Frans Noord- en West-Afrika. Deze vergadering was bijeengeroepen door Generaal Henri H. Giraud en had gisteravond plaats. Gelijk onthuld werd heeft men op deze bijeenkomst ook de resultaten besproken van de ontmoeting tussen Roosevelt en Churchill te Casablanca, alsook het bericht uit Londen wat betreft de traagheid van Generaal De Gaulle om Generaal Georges Catroux naar Afrika te zenden als den persoonlijken vertegenwoordiger bij Generaal Henri Giraud.

Een der belangrijkste maatregelen, welke — naar men gelooft als gevolg van de Geallieerde druk — van deze conferentie voortvloeide, was de totstandkoming van een commissie van vijf personen, teneinde een aanvang te maken met het rehabiliteren der ambtenaren, die werden afgezet, omdat zij aanhangers waren van Generaal De Gaulle (Algiers, (AP) 3.2).

GIRAUD SPREEKT TOT FRANKRIJK.

„A bientôt!"

De radio van Algiers zeide, dat Generaal Henri Honoré Giraud een radiorede hield „tot Frankrijk in ketenen, tot de oorlogsgevangenen in Duitse concentratiekampen en tot de steden Metz en Straatsburg", waarbij hij hun een spoedige verlossing beloofde. Giraud drong erop aan te wachten „met geduld en kracht". De toespraak van twee minuten volgde kort op de bijeenkomst, van de Imperiale Raad, die de gehele dag in beslag nam.

Giraud zeide: „Tot allen zeg ik: vertrouw op de overwinning en wees zonder enige twijfel overtuigd van Duitslands nederlaag. De soldaten van Tunis tonen onzen vijanden, dat zij weten te vechten en dat zij vastberaden zijn. Het Afrikaanse leger heeft zijn brandende geest en zijn vertrouwen hervonden. Het zal komen om u te bevrijden. Dit geloof ik. Tracht het te helpen met al uw geduld, met al uw waardigheid en al uw vertrouwen. „A bientôt! in het bevrijde Moederland." (Londen, (AP) 3.2).

ROBERT REGOUT S.J.

IN MEMORIAM.

De lange lijst der slachtoffers, die de vijand onder weerloze Nederlanders maakte, is met één vermeerderd. De bladen meldden, dat in het concentratie-kamp bij Dachau, een der verschrikkelijkste oorden, die het Duitse misdadigers-régime schiep, Pater Mr. Dr. Robert Regout S.J., in leven hoogleraar in het Volkenrecht aan de Katholieke Universiteit te Nijmegen, is overleden.

Wie den jongen, slanken priester gekend hebben — hij was een kind gebleven zijn leven lang en zijn helder blauwe ogen staarden de wereld elke dag als een nieuw schouwspel aan, waarover hij zich telkens weer scheen te verwonderen — weten, dat, als iemand aan geen politiek deed en tot geen onvoorzichtigheid in staat was, dan Robert Regout.

Hij was opgevoed in een milieu, waar natuurlijke beschaving en zelfbeheersing, later door kloosterleven nog versterkt, gewoonten waren.

Zijn vader was lid van „de keurbende", zoals Kuyper het cabinet-Heemskerk terecht genoemd heeft. Hij had de portefeuille van Waterstraat en nooit had (noch heeft later) een bewindsman van dat Departement de Kamers zo door zijn sprankelende welsprekendheid geboeid als deze hoogst bekwame man, die te Rome stierf als onze eerste Gezant bij de Heilige Stoel, destijds als zodanig „ontdekt" door Minister Loudon.

Pater Regout was genoemd naar zijn oom Robert, den schitterenden Minister van Justitie, die tegelijk met zijn broer Louis in Heemskerks ploeg zat en de fameuze artikelen tegen zedenmisdrijven in ons Strafwetboek deed opnemen om spoedig daarna in de volle kracht van zijn leven als Minister te sterven.

De jonge Robert trad bij de Jezuïeten in. Hij studeerde rechtswetenschap te Leiden en promoveerde bij Van Vollenhoven op een even lijvige als wel doorwerkte, in het Frans geschreven bij Nyhoff verschenen dissertatie over „De leer der Katholieke Kerk inzake de oorlog sinds Augustinus". Hij werd daarna hoogleraar aan de theologische cursus der Jezuïeten te Maastricht om vervolgens studenten-moderator te Nijmegen te worden, waar hem kort vóór de oorlog een leerstoel in zijn lievelingsvak in de juridische faculteit werd aangeboden.

Het is tragisch te bedenken, hoe hij in de eerste plaats het bolsjewisme als een groot gevaar bestreed en in „De Maasbode" met name de neutraliteitspolitiek der Nederlandse Regering verdedigde, al voegde hij er — vermoedelijk als antwoord op veel geplaagde katholieke gewetens — met het oog op de situatie in Duitsland aan toe, dat politieke neutraliteit geen geestelijke onzijdigheid betekende.

Heeft de vijand hem dat euvel geduid? Of zag hij in dezen uiterlijk zo bedeesden man toch een innerlijk levensgevaarlijken tegenstander? Wij weten het niet.

Wat wij weten is, dat Robert Regout bij de eerste gearresteerden behoorde en direct aan een weergaloos hard régime onderworpen werd en bleef. Uit rapporten weten wij, dat het hem verboden was, bezoek te hebben, het Misoffer op te dragen of zijn brevier — „schat ongevalster gebeden" zong Gezelle en troost voor een katholiek priester — te lezen.

Lijden en ontbering hebben dezen man geveld. Hij is een der nobele Nederlanders, die als martelaren voor ons Vaderland zijn gevallen. Ver van de zijnen, misschien niet wetend van het licht der overwinning, dat voor ons over de kimme gloort.

Maar zijn naam zal langer leven dan die van zijn schitterenden vader en van zijn beroemden oom; die namen zullen mede blijven leven door hem wiens herinnering zal blijven voortleven in een academische gemeenschap en ver daarbuiten als een der onschuldige slachtoffers van het schrikbewind, dat tijdelijk zijn vale schaduw wierp over het land, welks zonen het kon breken, maar welks ziel het niet kon overmeesteren.

De overledene was een ascetisch gevormd man. Moge Hij, aan Wien hij zich had toegewijd, hem in zijn laatste ogenblikken hebben getroost met de gedachte, welke een sterkte is voor de gelovige ziel: „Zalig, die sterven in den Heer; zij rusten uit van hun moeite; hun werken volgen hen".

Requiescat.

3 Februari 1943 Dr. P. A. Kasteel.

Het nieuws van vandaag.

Rostov, Krasnodar, Novorossisk, Charkov, Belgorod, Kursk, Orel, al deze grote steden verkeren in het grootste gevaar door de Russen te worden genomen en sommige bevinden zich reeds binnen het bereik van de Russische artillerie. Als de Russen haar alle nemen zal het gehele Duitse offensief van 1942 in Rusland teniet gedaan zijn en zullen de Russen meer gebied heroverd hebben dan de Duitsers het vorig jaar namen. Hiertoe bestaat thans een grote kans, aangezien honderdduizenden manschappen van het Rode leger vrijkomen door de overwinning bij Stalingrad en de nazies daartegen weinig in de weegschaal kunnen werpen. Een speciaal communiqué, dat gisterenavond uit Moskou kwam, meldt de verovering van de volgende belangrijke plaatsen sedert de slag van Stalingrad ten einde kwam. Kupyansk, Krasnyi Liman, Kusjevskaya, Zolotukhina en Bazi. De spoorlijn tussen Kursk en Orel is doorgesneden en ook de spoorlijn die van Charkov door Kupyansk in Zuidoostelijke richting leidt. In de Caucasus is het helemaal hopeloos geworden voor de nazies, aangezien de spoorlijnen van Rostov naar het Zuiden zijn afgesneden (blz. 3).

In Tunis heersen patrouille-activiteiten nadat de Noordamerikanen en Britten enkele kleine successen boekten. Het achtste leger rukt nog altijd langzaam voort in de richting van de Mareth-linie en Caïro meldde heel weinig.

Geallieerde bommenwerpers doen nog luchtaanvallen op de vijandelijke scheepvaart langs de kust van Tunis en vernielden op zijn minst 4 schepen. In de omgeving van Sicilië werden nog 2 grote vijandelijke schepen beschadigd of vernietigd. (blz. 3).

Britse duikboten doen ook mee aan de jacht op vijandelijke schepen en brachten de laatste dagen 9 voorraadschepen en 1 anti-duikbotenschip definitief tot zinken. Nog 6 andere schepen werden getroffen, doch hun vernietiging staat niet geheel vast. Alzo hebben de Geallieerde strijdkrachten in het Middellandse Zeegebied gedurende de laatste dagen weer 22 vijandelijke schepen vernield of beschadigd (blz. 3).

Van de strijd om de Salomonseilanden zijn nog geen biezonderheden bekend. Het ziet er evenwel naar uit, dat vriend en vijand reusachtige strijdkrachten in de strijd geworpen hebben om het nu eens goed uit te vechten. (blz 3).

De Franse Imperiale Raad is in Noord-Afrika bijeen gekomen, welke daar inzake het bestuur van de Frans-Afrikaanse gebieden tot belangrijke resultaten is gekomen. In een wel heel korte, maar daarom misschien des te belangrijker radiorede heeft Giraud hierna opgewekt tot vertrouwen in de Franse soldaten, die ook ditmaal weer zullen overwinnen. „A bientôt", zeide Generaal Giraud, „in het bevrijde Moederland (blz. 1).

BERLIJN BEVESTIGT NEDERLAAG BIJ STALINGRAD.

Een speciaal communiqué van het Duitse Hoofdcommando, gelijk opgevangen door de Associated Press, luidt:

„Het 6e Duitse leger, getrouw aan zijn eed tot de laatste adem te strijden, onder de voorbeeldige leiderschap van Veldmaarschalk Paulus, is bezweken onder de overweldigende meerderheid van den vijand en als gevolg van de ongunstige toestanden. Zijn lot werd gedeeld door een divisie van de luchtmacht, twee Roemeense divisies en een Croatisch regiment, welke in getrouwe wapen-broederschap met hun Duitse kameraden hun plicht tot het uiterste hebben gedaan" (Londen, (AP) 3.2).

DUITSE LEGER REEDS 4 MILLIOEN MAN VERLOREN.

De „New York Times" zeide in een bericht uit Londen, dat meer dan 4 millioen Duitse soldaten naar schatting zijn gedood, gevangen genomen of voor goed buiten gevecht gesteld sedert het begin van de oorlog. De cijfers werden samengesteld sedert het begin van de oorlog. De cijfers werden samengesteld door het Departement voor Inlichtingen van de Generale Staf der Verenigde Naties op grond van verzekerings-statistieken die uit Duitsland gesmokkeld werden en schattingen van deskundigen in Londen.

Deze verliezen, die nog steeds toenemen, werden voornamelijk geleden aan het Russisch front en het aantal vertegenwoordigt twee-derden der omvang van het huidige Duitse leger (New York, (AP) 3.2).

Duitsland als Cultuurbrenger

door

Jan H. Ringrose.

Men hoeft geen aanhanger van Hitlers „Nieuwe Orde" te zijn, om er nochtans niet aan te twijfelen, dat wij op het ogenblik midden in een revolutie van nog onoverzienbare omvang verkeren. Ook voor den democraat staat het vast, dat een nieuwe maatschappij met nieuwe waarden en verhoudingen zal moeten ontstaan en dat dit proces niet dan na en met veel strijd tot stand zal kunnen komen. Evenmin kan worden ontkend, dat deze omwenteling grotendeels door Duitsland in gang werd gezet.

Een andere vraag is evenwel, of nu alle typische verschijnselen van onze tijd (dus ook het nationaal-socialisme) zonder meer te verklaren zijn als inhaerent aan deze strijd, aan deze revolutie op zichzelf. Zonder twijfel kunnen verschillende worden begrepen uit het heftige verzet tegen het „ancien régime" van onze tijd, i.c. het 19e eeuwse liberalisme en individualisme met alle bijbehorende facetten b.v. het rationalisme. En dat zich bij een dergelijke felle reactie verschijnselen voordoen, die in normalere tijden een uitzondering blijven, is geenszins verwonderlijk. Ook de Franse Revolutie bewijst, dat bij elke omwenteling de lagere instincten tijdelijk een situatie en een periode kunnen beheersen.

Tijdelijk, wel te verstaan. Hoe rekbaar dit begrip ook zij, en, hoe gecompliceerd het verloop van deze moderne revolutie, toch gaan wij ons langzamerhand onwillekeurig afvragen, of nu inderdaad de tegenwoordige toestand restloos teruggebracht zou kunnen worden tot enkel en alleen een revolutionnair proces. Daarvoor lijkt de overheersing van de bewuste lagere instincten reeds rijkelijk lang te hebben geduurd. M.a.w. wij leven thans in een periode, die te vergelijken is met die van het Schrikbewind tijdens de Franse Revolutie, of moeten wij deze terugkeer tot een lager niveau van de beschaving eerder als iets blijvends vrezen, indien Duitsland het eens onverhoopt mocht winnen?

Alleen een ziener of de sterren zouden hierop een ondubbelzinnig antwoord wagen te geven. Maar bestaat er dan geen enkele redelijke aanwijzing, die ons enig inzicht zou kunnen verschaffen in de aard van het hedendaagse gebeuren? Willen wij ons op dit terrein begeven, dan kan alleen een interpretatie van Duitslands geschiedenis een enigszins betrouwbare grondslag vormen, welke dan nòg met grote voorzichtigheid gehanteerd dient te worden.

De invloed der Duitse historie.

Met deze uitdrukkelijke beperking voor ogen loont het echter wel de moeite om ons een ogenblik in deze materie te verdiepen. Welke belangrijke factoren in de historie van Duitsland — zo stellen wij thans de vraag — kunnen er aangewezen worden, die van zo blijvende invloed zijn, dat deze ons ook nu nog een begrip kunnen geven van de betekenis van wat zich in Duitsland afspeelt, en wat dus bij een Duitse zege geheel Europa zou kunnen beheersen?

Het verschil tussen de Duitse en de Westeuropese beschaving.

De eerste stelling, die wij in dit verband zouden willen poneren, luidt: De Duitse, in het biezonder de Pruisische beschaving, is van veel recenter datum dan die van West-Europa. Dat wil zeggen, dat zij dus ook veel dichter bij de archaïsche toestand staat en bijgevolg irrationeler, primitiever is. Gaan wij de historische cultuurinvloeden op wat thans Duitsland en Pruisen heet, na, dan komt daar duidelijk in uit het verschil met West-Europa.

a. Ondervond West-Europa — vooral Frankrijk — sinds de verovering van Julius Caesar voortdurend de invloed van de Grieks-Romeinse beschaving, het eigenlijke Duitsland ten Oosten en Noorden van de Rijn, de Limes en de Donau bleef, na onder Tiberius te zijn ontruimd (17 na Christus') onder heerschappij van de Germaanse volksstammen, die hier vóór de volksverhuizing waren gevestigd. En vooral dat gedeelte, dat later Pruisen zal worden genoemd, was alleen al door zijn excentrische ligging verstoken van contact met de Romeinen en de Romeinse cultuur. Gedurende circa 500 jaar bleef deze toestand gehandhaafd, d.w.z. bleef Germanië op een duidelijk lagere trap van ontwikkeling staan dan b.v. Frankrijk (Gallië).

b. Eerst de grote volksverhuizingen brachten hierin enige verandering. Zelf voortgedreven door de Slaven, Wisi-en Ostro-Gothen, [West- en Oost-Goten] die op hun beurt werden opgejaagd door de Hunnen, vestigden zich de Germanen eerst in de koloniën van het Westromeinse Rijk, waar de Romeinse legioenen naar Italië waren teruggetrokken, later in Italië zelf. — Het Oostelijke deel van het vroegere Germanië (d.w.z. ook Pruisen) tot ongeveer de Elbe, werd echter ingenomen door de op een nog lagere trap van beschaving staande Slaven. Al kan niet worden ontkend, dat deze verschuivingen een zekere vereffening tot gevolg hadden, geheel gelijksoortig waren de beschavingen van Frankrijk en Duitsland ook thans nòg niet. Immers, al daalde in het algemeen het het peil ook in het Westen, toch waren hier het saamhorigheidsgevoel en de aanpassing aan de oorspronkelijke Grieks-Romeinse beschaving beslist groter dan in het Oosten mogelijk was, en zeker in het door Slaven bewoonde gedeelte. Ook nu dus een achterstand gedurende de vroege Middeleeuwen.

c. De opleving van de internationale handel in de late Middeleeuwen kwam inderdaad gedeeltelijk ook ten goede aan Duitsland, waardoor zich ongetwijfeld de welvaart en beschaving van een krachtig ontwikkelde bourgeoisie konden ontwikkelen. Maar niet geheel Duitsland profiteerde van deze opkomst. Wel kwamen nl. de Hansesteden aan de Noordkust en de Rijn qualitate qua sterk op, en ook Neurenberg, Augsburg, Frankfort. Main en Straatsburg werden grote handelssteden. Maar in het overgrote deel en zeker in Pruisen (dat geoccupeerd werd door de kolonisatie van het door Slaven bewoonde gebied) ontstond geen grotere handel en burgerstand, en bleven de economische en culturele toestanden ver achter bij de bloei van de stedelijke cultuur in het Zuid- en West Europa van na de Kruistochten. Over het geheel genomen behielden deze streken dus een voorsprong.

d. Deze voorsprong vergrootte zich nog aanmerkelijk sinds de grote ontdekkingen. Ging de Hanse reeds in de 15de eeuw achteruit door de verminderde betekenis van Brugge (één van haar belangrijkste steunpunten in West Europa) en door de concurrentie van de Nederlanders, de genadeslag werd toegebracht door de verplaatsing van verkeer en handel naar

de Atlantische kustlanden. Dáár ontstonden dan ook sterke nationale staten en een steeds krachtiger burgerklasse, die steeds grotere invloed in de regering ging oefenen. Het Calvinisme economisch stimulerend door zijn lof voor rusteloze arbeid in het alledaagse leven van bedrijvigheid en de ontwikkeling van de natuurwetenschappen, versterkte de burgerlijk-democratische en vroeg kapitalistische stedelijke cultuur van West Europa nog.

e. De Noordzeelanden liepen nog meer uit sinds de 30-jarige oorlog [1618 — '48]. Behalve, dat de bevolking in Duitsland met circa de helft afnam en de welvaart vrijwel vernietigd was, werd elke mogelijke opkomst van een handeldrijvende middenstand in de kiem gesmoord door de ontzaglijke versnippering in tollen en in op zichzelf vrijwel absolute staatjes (ca. 1400). Het is mogelijk het verloop van de Midden-Europese geschiedenis tot diep in de 18de eeuw met Middeleeuwse begrippen te volgen. En daarbij behoeft zeker geen uitzondering gemaakt te worden voor de staat, die later geheel Duitsland zijn wil en cultuur zal opleggen: **Pruisen.** Integendeel, in geen ander land is de krijgshaftige land-Junker zo machtig geworden, in tegenstelling b.v. tot de adel in Frankrijk of Nederland. — **Het latere Pruisische mercantilisme kwam dan ook in wezen niet ten goede aan een burgerklasse, maar stond geheel in dienst van de legeruitbreiding,** een streven speciaal van deze staat, waarop later uitvoeriger zal worden ingegaan.

f. Ook de eerste phase van de industrialisatie tot ca. 1830 ontwikkelde zich weer vnl. in West-Europa en dan vooral in Engeland, maar toch ook in Frankrijk en de Nederlanden. In Pruisen daarentegen woonde omstreeks 1804 nog ruim 75% op het platteland, terwijl de rest merendeels in kleine landsteden was gevestigd. Ontwikkelde zich in West Europa vooral in deze jaren steeds sterker het burgerlijk rationalisme, het kapitalisme, de natuurwetenschappen, de techniek en de democratie in een min of meer intensieve wisselwerking, de kloof met het antirationalistische, gelovige, onburgerlijke en feodale Midden-Europa werd er des te duidelijker door. „Wat zij van de Westeuropese-gedachten overnam, was imitatie".

g. Omstreeks 1830 **begon** de (uiterlijke) tegenstelling tussen West- en Midden-Europa te vervagen. **Voor de technisch-materiële overmacht van het Westen moesten de Midden-Europese staten zwichten.** M.a.w. ook hier werd nu de industrialisatie ter hand genomen, eerst in West-Duitsland, later — vooral na 1870 — ook elders. Aangewakkerd door jongere generaties, die verblind door het succes van de Westeuropese economie en wetenschap — de achterstand wensten in te halen, werd het industrialisatie-tempo aanzienlijk verscherpt. Bedroeg bv. het aantal inwoners, in steden woonachtig, in 1871 reeds 36%, in 1933 steeg dit tot 67%. Waren in 1871 nog slechts 8 „Grossstädte", in 1933 51, d.w.z. dat er toen reeds 1 op de 3 Duitsers in steden met meer dan 100.000 inwoners woonde. — Zou Duitsland met deze quantitatieve veranderingen dan eindelijk ook de eeuwenlange achterstand hebben ingehaald?

Eerst na 1830 is Duitsland zijn achterstand bij de Westeuropese beschaving gaan inhalen.

Wanneer we thans na dit — uiteraard zeer schematische-historische overzicht de balans opmaken, dan kan allereerst worden vastgesteld, dat **in derdaad tot ongeveer 1830 een voortdurende tegenstelling heeft bestaan tussen de Duitse en Westeuropese cultuurinvloeden.** Een tegenstelling, die Duitsland steeds als een achterstand heeft gevoeld en die het een onuitroeibaar minderwaardigheidscomplex heeft bezorgd met alle kwaadaardige gevolgen daaraan verbonden.

Natuurlijk gaat het nu niet aan om van deze achterstand een optelsommetje te maken en te beweren, dat omdat Duitsland gedurende een stevige duizend jaar practisch buiten de wel voor het Westen geldende cultuurinvloeden heeft gestaan, zijn cultuur ook precies 1000 jaar dichter bij het heidendom ligt. — Maar toch kan het niet anders, of deze factor moet wel een diepgaande invloed hebben geoefend op het verschil tussen de aard van het Westen en Midden van Europa. — Is het nl. waar, dat er steeds enkelingen in Duitsland geweest zijn, die zich naar het Westen georiënteerd hebben, en tot een innerlijke synthese zou kunnen komen, niet minder aanneembaar is de veronderstelling, dat het völk als geheel innerlijk onmogelijk in de laatste 100 jaar die achterstand van eeuwen-her zou hebben verwerkt. M.a.w. werd door de geleidelijke ontwikkeling in het Westen de gehele Westeuropese-rationalistische levensstijl in deze omgeving tot cultuur (omdat hij voortsproot uit het diepste wezen van de Westeuropese geest en sociale structuur), in Midden-Europese nabootsing kon zij niet anders worden dan een oppervlakkige laag civilisatie, waaronder „der Barbar im Urwald (stets) zum Vorschein (kommt)", zoals De Reynold het treffend uitdrukt. Al is er bijna geen land ter wereld, dat zich zo snel en volledig heeft geïndustrialiseerd en waar de steden — dus ook de stedelijke beschaving — zo tot in het monsterachtige zijn uitgegroeid, deze overgang van een feodale (wellicht nog oudere) tot een moderne staat is zó plotseling verlopen, dat onmogelijk kan worden aangenomen, dat het Duitse volk thans reeds geheel zijn oude, irrationele aard zou hebben overwonnen.

Irrationaliteit als blijvende levensstijl.

Wanneer deze conclusie echter een kern van waarheid bevat, kan dus tamelijk veilig de veronderstelling worden gewaagd, dat — waar bij elke revolutie de gelegenheid wordt geopend om aan primitieve instincten een uitlaat te geven — het Pruisische Duitsland zich daarin biezonder thuis zal voelen niet alleen, maar deze revolutie en de irrationaliteit als blijvende levensstijl zal trachten te handhaven. — Zoals de krachtige hoofdstroom der Barok zich door de Zuid-Midden-Europese staten bewoog en zoals de Midden-Europese Romantiek der 19e eeuw de uitloopster was van een brede en diepe cultuurstroming, zo betekent de moderne omwenteling — indien zij onder Duitse leiding zou plaatsvinden — niets anders dan een enkel en verzet tegen het verouderde 19e eeuwse liberalisme en rationalisme. Duitsland zou in dat geval zijn eigen „cultuur" opleggen aan geheel Europa en des te heftiger, versterkt als deze wil wordt door het bovenvermelde minderwaardigheidsgevoel.

In dit licht gezien worden vele handelingen van het tegenwoordige Hitler-Duitsland begrijpelijker, maar daardoor tevens volstrekt onaanvaardbaar. Elke revolutie en elke oorlog hebben hun frasen, leuzen en haat. Maar thans gaat het inderdaad om meer dan ooit de inzet van een oorlog of revolutie geweest zijn: de kans nl., **dat Europa beheerst zou worden door een geestelijk nog onvolwaardige en onevenwichtige cultuur.** Niemand zal ontkennen, dat het Westeuropese rationalisme te ver is gegaan en dat er inderdaad gezonde verbeteringen moeten worden aangebracht, dat vooral West-Europa zich moet vernieuwen. Maar de hemel beware ons, indien dit onder Duits régime zou moeten gebeuren!

Behalve primitief is de Duitser militaristisch.

Hebben wij thans een enigszins redelijk antwoord verkregen op de in de aanvang gestelde vraag, toch hebben wij daarmee nog niet de volle omvang van het Duitse gevaar kunnen aangeven. In dit verband moet namelijk een tweede stelling worden geponeerd:

De Duitse bedreiging is te gevaarlijker, omdat deze irrationele, primitievere gesteldheid van het volk daarbij nog zo door en door planmatig militaristisch toegespitst is.

Deze onaangename eigenschap is een biezondere bijdrage van de Pruisische cultuur, die immers geheel Duitsland is gaan overheersen. Ook zij dateert niet van vandaag of gisteren, maar is wel sedert de 30-jarige oorlog in steeds sterkere mate ontwikkeld. — Om deze quaestie nader te onderzoeken, dienen we nogmaals onze aandacht een ogenblik te richten op de Duitse geschiedenis en in het biezonder Duitslands streven naar eenheid.

a. In tegenstelling tot de Noordzee-staten ontstond in Midden-Europa eerst laat een poging om de volken tot één staat te verenigen. Eeuwenlange twisten hadden de kiemen gelegd van een onderlinge onverwoestbare haat.

b. Eerst de vrees voor een gemeenschappelijken vijand, de Hongaren, droeg er toe bij, dat de talrijke volksstammen zich nauwer samensmolten. Dit Heilige Roomse Rijk was echter noch heilig, noch Romeins, noch een rijk. Mede door het ontbreken van natuurlijke grenzen (waardoor voortdurend invallen te duchten waren), door de grote verscheidenheid van volken en door het gemis aan een sterk centraal gezag (Duitsland was een kiesrijk), ontbrak het aan elke eenheid en saamhorigheid. Mislukte bovendien het Habsburgse absolutisme in 1648 geheel, door de onbetekenende positie van de burgerij in het overgrote deel van Duitsland was ook van deze zijde geen vorming van een hechte nationale staat te verwachten. En evenmin van de kerk.

c. Eenheid was alleen te bereiken door „Blut und Eisen", zoals Bismarck het veel later zal uitdrukken, d.w.z. door oorlog en verovering van en tot één staat. Zo is het inderdaad gegaan: **de geschiedenis van de Duitse eenheid** — het werk van de Pruisische Hohenzollerns en land-Junkers — **staat geheel in het teken van geweld.** Onder de leus: „Vom Fels zum Meer" trachtte deze dynastie de van oudsher verspreid liggende bezittingen in het Westen, Midden en Oosten eerst tot een eenheid te smeden, waarna successievelijk ook de andere staatjes de Pruisische heerschappij moesten aanvaarden.

Eenvoudig was intussen deze taak niet, alleen reeds in aanmerking genomen het verzet, van al die omliggende staten. Nog moeilijker werd zij echter door het feit, dat het land niet rijk (en dun bevolkt) was en de grootste zuinigheid moest betrachten. M.a.w. hoezeer het vaststond, dat alleen door geweld het doel bereikt kon worden, even duidelijk was het, dat dit geen langdurige oorlogen konden zijn, dat de beslissing in korte tijd, na een krachtige actie te velde moest vallen. Dit nu kon echter weer alleen met enige kans op succes worden volvoerd, indien de militaire capaciteiten van Pruisen — tot het uiterste opgevoerd — ver in de meerderheid waren van die der andere staatjes. Kortom, reeds van oudsher was het streven erop gericht om Pruisen „gründlich" te militariseren. En dan niet enkel ten opzichte van de bewapening en mobilisatie van het leger, maar niet minder t.o.v. het gehele volk, dat van een militaire geest doortrokken moest worden. Dat daarvoor een zorgvuldige organisatie nodig was, valt gemakkelijk in te zien. — De zg. „Blitzkrieg" is dus zeker geen uitvinding van deze tijd, zo min als de militaire geest, waarmee tenslotte geheel Duitsland doortrokken werd. — Werd aan het leger reeds door den groten Keurvorst en Frederik den Grote veel aandacht besteed, vooral sedert Bismarck dateert de systematische toespitsing op het aankweken van volstrekte gehoorzaamheid aan de bevelen van meerderen, ook in de opvoeding, de school en de burgermaatschappij.

Inderdaad werd eindelijk het beoogde doel op deze wijze bereikt, maar daarmee was geen einde gemaakt aan de middelen, waarmee men gewerkt had om dat doel te bereiken. Integendeel: ieder van ons weet, hoe deze thans zijn vervolmaakt, gebruik makende dus van een reeds sedert tientallen van jaren bereide bodem.

De Duitse Eenheidsbeweging is nog niet ten einde, meent Pruisen.

Heeft Pruisen zo kans gezien om de Duitse eenheid te bewerken, thans waagt het een poging om geheel Europa, en wellicht daarna de gehele wereld aan zijn wil te onderwerpen. Maar opnieuw moeten dezelfde middelen worden aangewend als gevolg van dezelfde oorzaak: de armoede van het land; gebrek aan grondstoffen, krachtbronnen, kapitaal. Ook nu kan slechts een „Blitzkrieg" succes waarborgen. En daarvoor was het opnieuw noodzakelijk om niet alleen een sterk en ultramodern militair wapen te smeden, **maar tevens om de gehele burgermaatschappij te militariseren.** Onderwijs en opvoeding worden dan ook in deze zin tot in de kleinste details misvormd, de gehele wetenschap toegespitst op militaire doeleinden, het gehele burgerleven ingesteld op een blijvende oorlogstoestand. Dat Duitsland in wezen in één grote kazerne is veranderd kunnen worden, is ook thans toe te schrijven aan een verbluffende organisatie en wilskracht, maar niet minder aan de omstandigheid, dat — zoals gezegd — de bodem bereid was. In geen ander land in Europa is iets dergelijks denkbaar, want in geen ander land was de geestelijke aard van het gehele volk er zo toe geëigend. Ook niet in Italië. In weinig andere staten hebben bv. zovele geleerden en wijsgeren de oorlog en de staatsmacht aangeprezen.

Deze kenmerken, gevoegd bij het hiervoor geschetste Duitse volkskarakter, mogen ons thans van elke twijfel omtrent de betekenis van het hedendaagse gebeuren hebben ontdaan en de ware aard van de Duitse cultuur hebben onthuld. We achten ons ontslagen van de plicht om nu nog uiteen te zetten, tot welke consequenties de overheersing daarvan zou kunnen leiden. Reeds thans zijn er voorbeelden te over om ons hierover nader in te lichten.

CURACAO

FRITS J. VAN DER MOLEN VERTREKT WOENSDAG.

Blijft Stoepman.

Volgende week Woensdag, 10 Februari aanstaande, zal Stoepman Frits J. van der Molen van Willemstad vertrekken met bestemming New York. Gelijk bekend is de Heer Van der Molen aldaar benoemd aan de Nederlandse Inkoop Commissie (de „Purchasing"), waar hij zeer vermoedelijk zijn krachten zal wijden aan de afdeling „Voorrang en Vergunningen", naar alle waarschijnlijkheid zelfs in het belang van het Staatsdeel Curaçao, waar de Heer Van der Molen zovele jaren heeft gewoond en gewerkt.

De Heer Van der Molen zal ook aan „de Stoep" verbonden blijven, zodat, ook al zal deze vertrouwde figuur uit onze Curaçaose maatschappij dan al niet meer persoonlijk hier aanwezig zijn, zijn naam en geestesvruchten hier nog steeds gezien en gehoord zullen worden, ook buiten het economisch verband, dat den Dichter door middel van de N.I.C. aan ons Staatsdeel zal blijven verbonden houden.

Den Stoepman, die ook reeds afscheid genomen heeft van den Tetrarch, werd gisteren een noenmaal aangericht door Directie en leden van de Firma Maduro, waar de Heer Van der Molen zovele jaren werkzaam was, met name bij de behartiging van de vele consulaire belangen van de Firma Maduro.

Woensdag zal de Stoepman — vergezeld van den Heer Monti Maduro, die eveneens Woensdag naar New York vertrekt — van onze hoofdstad naar La Guayra reizen, vanwaar hij Donderdagmorgen langs Ciudad Trujillo naar Miami zal vliegen. Na een verblijf van enkele dagen te Miami, waar ook onze stadgenoot Otto van Koolbergen van de K.L.M. nog toeft, zal de Heer van der Molen zich vermoedelijk per trein naar New York begeven teneinde daar zijn nieuwe functie te aanvaarden.

NIEUWE PLANT OP CURAÇAO.

Ter verrijking van de cultuur vermoedelijk schijnt er aan het Rif een instituut te worden gevestigd, waar een op Curaçao tot nu toe onbekende plant zal worden gekweekt. Het boek van Curaçao's botanicus, Frater Maria Realino, geeft hierover nog geen inlichtingen. Welke de plant is kunnen wij ook nog niet mededelen, doch naar het schijnt, zal er voor deze plant een nieuw instituut gesticht worden, dat geëxploiteerd zal worden door de **Pepsi-Cola-fabriek, die een desbetreffend fors gebouw laat inrichten** naast het Barge-bad aan de Gouverneur Van Slobbe-weg langs het Rif.

Curaçao krijgt op deze wijze zelfs misschien een soort herbarium. Reeds is de zaak zover gevorderd, dat in grote rode letters de aantrekkelijke woorden „Pepsi-Cola-Plant" op de voorgevel van het gebouw staan. Het is natuurlijk mogelijk, dat de leiding van de Pepsi-Cola-fabriek reeds vooruit wil lopen op de idealen van Minister Bolkestein en het Engels als tweede taal gaat invoeren, zodat het woord „Plant" slechts de vertaling van „fabriek" beduidt. Doch gezien het feit, dat wij hier in een Nederlands staatsdeel en niet in een in het buitenland gevestigde Nederlandse kolonie wonen, lijkt ons deze veronderstelling wel wat al te simplistisch.

Want dan zou men naast het Papiaments en het Nederlands, thans ook nog het tegenwoordig in zwang zijnde Curaçaose taaltje op schrift moeten gaan stellen:

Als voor het equipment de nodige priorities zijn verkregen, zal de hele hoop per plane uit de Steets worden aangevoerd. Een manager zal worden benoemd, de zaak wordt gefixt en als dan alles oké is, kan de plant staarten. Den Landvoogd zal gevraagd worden dit te doen door een knop aan te zwitsen.

DE AUTOBUSDIENST BEGINT WELDRA.

De Gouverneur heeft tot bedrijfsleider van het nieuwe autobusbedrijf benoemd den Heer J. Gorsira. Overeenkomstig het advies van de Vervoercommissie zal begonnen worden met een proefexploitatie van dit bedrijf, dat daartoe tijdelijk is ondergebracht bij het Departement van Openbare Werken.

Zodra meer ervaring is opgedaan, zal nader worden besloten omtrent de definitieve vorm van het bedrijf en omtrent de daaraan te verlenen concessies.

De missie, welke binnenkort naar de Verenigde Staten van Noord-Amerika vertrekt, zal trachten daar te bereiken, dat meer autobussen ter beschikking worden gesteld, want het begin met de zes ontvangen bussen, welke thans bijna gereed zijn, is wel zeer bescheiden.

TROPENADEL.

Zondag, 7 Februari 1943, om 20 uur, voert in het clubhuis „San Tarcisio" de toneelvereniging „Inter Nos" het stuk „Tropenadel" op. De eerste opvoering, die in besloten kring plaats had, was een groot succes.

WERELDNIEUWS.

SPECIAAL RUSSISCH COMMUNIQUÉ.

De Sovjet-luisterdienst in Londen ving het volgende speciale communiqué op:

„Onze troepen hebben de volgende steden veroverd: Krasnyi Liman, Kuschevskaya, het spoorwegknooppunt Kupyansk en de spoorwegstations Zolotukhina en Bazi, waardoor de spoorwegverbinding tussen Kursk en Orel verbroken is. In de Oekraïne bezetten onze troepen de stad en het spoorwegstation Krasni Liman alsook het spoorwegknooppunt Kupyansk. Ten Zuiden van de Don hebben onze troepen als gevolg van een gedurfde aanval de stad en het grote spoorwegknooppunt Kuschevskaya bezet".

Kupyansk ligt 104 kilometer ten Zuid-Westen en is een knooppunt van spoorwegen, die leiden naar zowel het industriële centrum van de Oekraïne als naar Belgorod. Kuschevskaya ligt op 68 kilometer ten Zuiden van Rostov langs de Rostov-Baku spoorweg. Zolotukhina en Bazi zijn twee kleine spoorwegstations ten Noorden van Kursk langs de Kursk-Orel spoorlijn. Deze eerste plaats ligt op ongeveer 100 kilometer ten Zuiden van Orel. Vozi, hetwelk hetzelfde als Bazi, gelijk door de Sovjet-luisterdienst werd opgevangen, zou kunnen zijn, ligt ten Zuiden van Orel (Londen, (AP) 3.2).

Relman Morrin seint uit Londen:

Het speciale Russische communiqué maakte bekend, dat het Rode leger is voortgerukt tot op een punt, dat slechts op 33 kilometer ten Noorden van Kursk ligt, het Duitse bastion in het Zuiden van Rusland en aldus nog een andere ontsnappingscorridor in de Caucasus ten Zuiden van Rostov heeft afgesneden. Ook veroverde men het spoorwegknooppunt Kupyansk, dat slechts 100 kilometer ten Zuid-Oosten van Charkov ligt. De Russen maakten ook de verovering bekend van Zolotukhino, 35 kilometer ten Noorden van Kursk. Met deze verovering bedreigen de Russische troepen thans de spoorweg tussen de grote Duitse basis Kursk en Orel en bevinden zij zich ook op een schietafstand van Kursk. De val van Kypansk bood den Russen ook het toezicht op het spoorwegknooppunt, hetwelk naar het Noord-Oosten naar Valuki leidt, dat reeds in Russische handen is, en naar het Noord-Westen naar Belgorod, dat een andere groot Duits sterktepunt is halverwege Kursk en Charkov. Aldus hebben de Russen sinds hun opmars ten Westen van de Voronesj-Rostov spoorlijn de Duitse verbindingsmogelijkheden tussen de Oekraïne en Midden-Rusland verbroken. In de Caucasus zijn de Russen bezig met de omsingeling van enige 200.000 nazies ten Zuiden van Rostov, volgende op hun grote overwinning bij Stalingrad, waar meer dan 500.000 Duitsers werden gedood of gevangen sedert de laatste herfst. De verovering van Kuschevskaya is ook van groot belang, daar het een knooppunt van spoorwegen is, dat naar het Zuiden voert naar Krasnodar. Door deze verovering hebben de Russen een grote Duitse strijdmacht afgesneden van haar terugtocht in de richting van Rostov. Deze strijdmacht had haar voornaamste basis in de gebieden van Krasnodar en Novorossisk in het Westelijke gedeelte van de Caucasus. Alzo wordt den vijand als enige redding gelaten Kertsj te omzeilen en te trachten de Krim te bereiken. Waarnemers in Londen zijn van mening, dat de nazies thans zullen proberen gebruik te maken van Novorossisk teneinde de overblijfselen van hun Caucasische leger in veiligheid te stellen. Zulk een ontruiming der Duitse troepen zou de Russische Zwarte Zeevloot en de Rode luchtmacht tot „een tweede Duinkerken" kunnen prikkelen (Londen, (AP) 3.2).

EEN GRAFSCHRIFT VOOR HET DUITSE STALINGRAD - LEGER.

De radio van Berlijn zond een grafschrift uit voor het 6de Duitse leger, dat bij Stalingrad verpletterd werd en beweerde, dat meer dan 300.000 Russen werden gedood door zijn kanonnen en vliegtuigen. Trots werd door het Duitse radio-station de laatste boodschap uit Stalingrad voorgelezen, hetwelk zeide: „Heil Duitsland. Heil onze Führer".

Sprekende over de verdwenen strijdmacht als een „kleine groep verdedigers" zeide de Duitse radio-uitzending, die door de Associated Press werd opgevangen: „Een trommelvuur gelijk zelfs niet door de strijders van de vorige wereldoorlog werd gezien, bestookte dag op dag de overblijfselen van het 6de leger. Er kwamen geen voorraden meer binnen en zowel het voedsel als de ammunitie raakten op, doch de Russische verzoeken om te capituleren werden afgewezen met stille verachting" Het laatste radiobericht van het verslagen leger kwam gisteren in de namiddag, aldus de radio (New York, (AP) 3.2).

AANVAL OP NOORDWESTELIJK DUITSLAND.

De Duitse radio deelde mede, dat de Royal Airforce in de afgelopen nacht het „Noordwestelijk Duitse kustgebied" aanviel. Men beweerde, dat 12 bommenwerpers werden neergeschoten door de geconcentreerde Duitse luchtverdediging. (Londen, (AP) 4.2).

Grote aanval op Hamburg

22 As-schepen in Middellandse Zee vernield of beschadigd. Gevechten om Salomonseilanden duren voort. Beperkte successen van Geallieëerde in Tunis.

DE OORLOGSRAAD VOOR DE STILLE OCEAAN VERNEEMT VERSLAG VAN ROOSEVELT.

John Hightower seint uit Washington:

Walter Nash, Gezant van Nieuw Zeeland in de Verenigde Staten, deelde mede, dat Roosevelt en Churchill te Casablanca bespraken of men Duitsland zal aanvallen van de Middellandse Zee uit of dat men de Atlantische kust van Europa zal aanvallen of van beide kanten uit het offensief zal ondernemen.

Nash sprak tot verslaggevers na de eerste bijeenkomst van de Oorlogsraad voor de Stille Oceaan te hebben bijgewoond sedert de President teruggekeerde van zijn historische Noordafrikaanse reis. Hij zeide, dat de tijd en de plaats voor het invaderen van Europa niet van tevoren konden worden bekend gemaakt, aangezien het een kostbare inlichting voor den vijand zou betekenen. Doch op de bijeenkomst van Casablanca werden de Geallieerde mogelijkheden besproken en ging men na „welke de beste plaats was om het eerst toe te slaan". „Deze quaestie is tamelijk goed geregeld", zeide Nash verder met referte naar het mogelijke punt van de invasie. Hij beschreef de Atlantische kust als het gebied van het Noordelijk puntje van Noorwegen tot onder aan de Golf van Biscaye.

Nash zeide, dat de Raad ook de mogelijkheid overwoog van een andere bijeenkomst van alle vertegenwoordigers der Verenigde Volken. De Nieuwzeelander beschreef den President als „optimistischer dan ooit" en voegde hieraan toe: „Gij kunt nog als een optimistische noot noteren, dat de Finse Premier bezorgd schijnt te zijn. Indien Finland bezorgd is dan is het niet over hetgeen Duitsland het land zal aandoen, doch wat zal gebeuren met Finland indien het aan de verkeerde zijde meedoet."

De Chinese Ambassadeur Wei Tao Ming zeide, dat de Raad het verslag hoorde van de Conferentie te Casablanca en dat op de conferentie ook een plan voor de Stille Oceaan ter sprake kwam. Hij zeide, dat hetgeen hij hiervan hoorde, zeer bemoedigend was. Lord Halifax, de Britse Ambassadeur, zeide, dat de President een uitgebreid verslag gaf van wat te Casablanca besproken werd. „Ik zou niet zeggen, dat er een plan was voor de Stille Oceaan" zeide Halifax in antwoord op een vraag, doch dat men te Casablanca over alle gebieden sprak."

Leighton McCarthy, de Canadese Gezant, zeide als commentaar: „Wij kregen de definitieve verzekering, dat de plannen klaar zijn. De President ging de mogelijkheden voor de aanval na."

Nash, die gewoonlijk optreedt als zegsman bij de vergaderingen van de Raad, beschreef de langdurige conferentie van heden als „een werkelijk interessant overzicht van de besprekingen, die in Casablanca plaats vonden."

Hieraan voegde hij toe: „Het was ook een overzicht van wat de President en Churchill gedaan hebben sedertdien, vooral de conferentie van Churchill in Turkije. Het is biezonder veelbelovend, dat een bespreking in Turkije plaats vond" (Washington, (AP) 3.2).

NOORDAMERIKAANS MARINE-COMMUNIQUÉ.

Het Noordamerikaanse Marine-communiqué No. 270 luidt:

„**Zuidelijk gedeelte van de Stille Oceaan** (alle data zijn Oosterlengte): Op 1 Februari hebben de Noordamerikaanse grondstrijdkrachten op Guadalcanal haar opmars voortgezet naar het Westen en hebben zij de rivier Bonegi overgestoken. Deze rivier ligt op 2,5 kilometer ten Oosten van Tassafaronga. Men stiet op een hardnekkige vijandelijke weerstand en 60 Japanners werden gedood. De gevechten zowel in de lucht als ter zee tussen de Noordamerikaanse en Japanse strijdkrachten nabij Gauadalcanal in de Salomonseilanden hebben nog voortgang. De militaire toestand gedoogt geen bekendmaking van verdere biezonderheden op dit ogenblik" (Washington, (AP) 3.2).

EEN GROTE ZEESLAG IN WORDING.

De Noordamerikaanse Marine zeide, dat een lucht- en zeeslag gaande is over een groot gebied rond Guadalcanal in de Salomons Archipel. Een zegsman zeide, dat de gevechten verspreid zijn over het gehele gebied en geen geregelde slag kunnen worden genoemd, doch konden worden beschreven als het schermen om voordelige posities in te nemen. De Secretaris van Marine Frank Knox had vroeger op de dag op een persconferentie gezegd, dat er tekenen waren van een grote zeeslag, waarbij de grootste Noordamerikaanse vlootmacht, die tot nu toe de Japanners bestreden heeft, betrokken zou kunnen zijn. (Washington, (AP) 3.2).

EERSTE NACHTELIJKE BOMBARDEMENT VAN DE JAPANNERS.

Norman Bell, die zich met de Noordamerikaanse vloot op de Stille Zuidzee bevindt, seint in een vertraagd telegram van 2 Februari, dat de eerste nachtelijke bombardementsaanval door Japanse vliegtuigen op de Noordamerikaanse vlooteenheden, die de operaties op Guadalcanal dekken, heden werd gemeld. De resultaten van de aanval werden niet onthuld. De aanval vond kort na de schemering op 29 Januari plaats op een afdeling van de vloot, die nabij Guadalcanal kruiste en was het eerste werkelijke nachtelijke bombardement van de Japanners. (Met de Noordamerikaanse vloot op de Stille Zuidzee, (AP) 4.2).

DE GROOTSTE MISLUKKING.

Kapitein Leland Lovette, Directeur van de Afdeling Publieke Betrekkingen van de Marine, zeide gisteravond op een avondmaal van de Buitenlandse Persvereniging, dat het Japanse offensief bij de Aleoeten-eilanden de grootste mislukking is in de oorlogvoering ter zee. Hij zeide, dat de Japanners 9 torpedojagers, 1 lichte kruiser of torpedojager, 2 mijnenvegers, 1 transportschip en 1 vrachtschip hebben verloren, die tot zinken gebracht werden en dat verder 4 kruisers, 9 torpedojagers, 5 duikboten, 1 kanonneerboot, 18 transport- en voorraadschepen en ongeveer 50 vliegtuigen werden beschadigd. Hij zeide, dat 650 Japanners werden gedood of gewond op de grond, met uitzondering van de officieren (New York, (AP) 3.2).

EEN BOKSPARTIJ TUSSEN OOM SAM EN NIPPON.

Als zwaargewicht boksers, die elkanders krachten schatten en hier en daar een flinke stoot toebrengen, manoeuvreerden de Noordamerikaanse en Japanse vlooteenheden in het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan voor een goede positie van waar zij een flinke slag konden toebrengen. In Washington is slechts bericht, dat de vlootgevechten „voortduren", doch uit het korte communiqué van de Marine maakte men op, dat een titanische strijd vorm krijgt om de beheersing van Guadalcanal met zijn belangrijke vliegveld. De zegslieden van de Marine herhaalden de verklaring, dat beide partijen verliezen leden, doch een van hen legde er de nadruk op, dat „het gehele geval het schermen is om een gunstige positie" en de twee grote vloten nog niet slaags geraakt zijn in een beslissend gevecht. Bommenwerpers van Mac Arthurs Commando gaan voort den vijand te storen en vielen zijn bases op de eilanden Nieuw Britannië en Bougainville aan.

Een grote viermotorige Liberator bombardeerde een Japans oorlogsschip in de wijde baai ten Zuiden van Rabaul op Nieuw Britannië na een vijandelijke jager verdreven te hebben. De resultaten werden evenwel niet waargenomen. Een bericht van MacArthurs Hoofdkwartier zeide ook, dat Vliegende Forten Rabaul zelf, de belangrijke Japanse basis van waaruit de slag om de Salomonseilanden geleid wordt, voor de vijfde achtereenvolgende nacht aanvielen. Een Vliegend Fort, dat later op verkenning was, werd aangevallen door 15 Japanse jagers. Het luchtschip schoot evenwel 2 van hen neer en keerde veilig terug. Het communiqué van gisteravond deelde mede, dat de Noordamerikaanse soldaten op Guadalcanal de hardnekkige vijandelijke weerstand breken en de opmars voortzetten ten Westen van de rivier Bonegi, die zij overstaken op 800 meter ten Oosten van Tassafaronga. 60 Japanners werden in de gevechten gedood (Washington, (AP) 4.2).

BRITSE DUIKBOTEN BRENGEN 10 ASSCHEPEN TOT ZINKEN.

De Britse Admiraliteit maakte bekend, dat 9 voorraadschepen van de as en 1 anti-duikboten schip door Britse duikboten in het Centrale deel van de Middellandse Zee gedurende de laatste dagen tot zinken werden gebracht.

Als volgt luidt het communiqué: „Gedurende de laatste dagen werden 1 anti-duikboten schip en 9 vijandelijke voorraadschepen in het Centrale deel van de Middellandse Zee vernietigd door Zijner Majesteits duikboten. Een transportschip dat in Noordelijke richting voer en een ander groot schip werden met succes aangevallen en hun vernietiging wordt als waarschijnlijk geacht. Een ander klein vijandelijk schip werd aangevallen en beschadigd. Een vijandelijk anti-duikbotenschip werd bestreden en tot zinken gebracht met kanonvuur nabij de Oostkust van Tunis. In hetzelfde gebied werden ook 5 kleine voorraadschepen aangevallen met kanonvuur en tot zinken gebracht. Een klein voorraadschip werd beschoten en aan land gedreven zodat het een algeheel verlies werd en een ander werd beschadigd. Ook werd een grote sleepboot ernstig beschadigd door kanonvuur, aan de grond gezet en verlaten door de bemanning. Voorts werden nabij de Tunische kust 2 kleine vijandelijke voorraadschepen getorpedeerd en tot zinken gebracht.

Gedurende deze operaties werd ondoeltreffend vuur ontmoet van wat eens van de vijandelijke kustbatterijen scheen te komen. Men neemt aan, dat dit het was waarnaar de vijand refereerde in een radio-uitzending van kort geleden toen hij beweerde, dat pantserwagens een Britse duikboot vernielden.

Nabij Djerba viel een onzer duikboten een groot transportschip aan, dat in Noordelijke richting voer onder escorte. Het schip werd ernstig beschadigd en men gelooft, dat het later gezonken is.

Een groot vijandelijk schip van het type, dat gewoonlijk als transportschip wordt gebruikt, werd getroffen in de Straat van Messina, terwijl het op sleeptouw was van twee sleepboten. Het resultaat van de aanval kon niet volledig worden waargenomen, aangezien de vijandelijke escorte-vaartuigen een hevige doch ondoeltreffende tegenaanval deden op de duikboot. Twee voltreffers werden echter geplaatst met torpedo's en men acht het waarschijnlijk, dat het transportschip later tot zinken kwam. Deze successen werden behaald door de duikboten onder commando van Commandant B. Bryant, Luitenant A. C. G. Mars, Luitenant H. B. Turner, Luitenant M. G. R. Lumby en Luitenant E. T. Stanley" (Londen, (AP) 4.2).

HAMBURG GEBOMBARDEERD.

Officieel wordt gemeld: „Hamburg werd in de afgelopen nacht hevig door onze bommenwerpers aangevallen. 16 Onzer vliegtuigen worden vermist" (Londen, (AP) 4.2).

AANVALLEN VAN DE GEALLIEERDEN IN TUNIS.

Daniel de Luce seint van het Geallieerde Hoofdkwartier in Noord-Afrika:

Noordamerikaanse tanks hebben zich genesteld dwars over de spoorlijn op 2 kilometer ten Oosten van Sened op 75 kilometer van de kust in midden-Tunis waar haar wig een nieuwe bedreiging vormde voor de levenslijn van Maarschalk Rommel. Uit het Oosten zette het achtste Britse leger van de Nijl zijn opmars van 13 kilometer per dag voort sedert het Tripoli nam en is het reeds in contact met de achterhoede van Rommel te Pisidia op slechts 20 kilometer van de Tunische grens na door Zelten gepasseerd te zijn.

Hoewel de Noordamerikaanse colonne van middelzare en lichte tanks en gepantserde vrachtauto's een onverwacht succes boekte door Sened gisteren te nemen en er te blijven om een krachtige speerpunt te vormen, gaf het Geallieerde Hoofdkwartier toe, dat het gebrek aan voeldoende stootkracht het onmogelijk maakte om de Faid-pas ten Noorden daarvan te nemen.

Men zeide, dat de Duitse eenheden zich daar op 112 kilometer ten Noord-Westen van Sfax en 80 kilometer ten Noorden van Sened krachtig ingegraven hebben en het Geallieerde Hoofdkwartier zeide, dat de aanvallen van de Noordamerikaanse strijdkrachten gedurende twee dagen geen succes hadden. Een Geallieerde zegsman beschreef de positie evenwel als „een plaats van ontzaggelijk belang".

Vertraagde berichten van het Senedfront zeiden, dat de Noordamerikanen gisteren vroeg in actie kwamen in de bergvallei en bij een verrassende opmars van 32 kilometer binnen één uur de Duitse defensies opensloegen met een stoot in de namiddag.

Enkele gevangenen en een hoeveelheid voorraden werden genomen en 5 vijandelijke tanks werden buiten gevecht gesteld. De Noordamerikanen, die hun kanonnen bedienden en in hun tanks vochten gelijk veteranen, riepen: „Op naar Maknassy" op de wijze van „Marching through Georgia". Hoewel de Noordamerikanen — naar gisteren vermeld werd — zich na de uitval zouden hebben teruggetrokken, hebben zij zich hecht genesteld over de spoorlijn, die loopt van Gafsa naar Masares aan de kust. Zij bevinden zich op slechts 35 kilometer van Maknassy waar hun aanval ernstig de verbindingslijn in gevaar zou brengen tussen Rommel, die zich achter de Marethlinie in het Zuiden van Tunis opstelt en Kolonel Generaal Von Arnim, die Tunis en Bizerte verdedigt.

Verder naar het Noorden in de Ousseltia-vallei worden nog vijandelijke bewegingen gemeld, doch elders in Tunis was de grondactiviteit op een minimum. De voorzichtige opmars van het 8ste Britse leger werd veroorzaakt door Duitse mijnenvelden en deed waarnemers veronderstellen, dat Generaal Montgomery voor alle zekerheid zijn bevoorradings-faciliteiten in het achterland verzekert alvorens zijn volle kracht te werpen in een frontaanval. Voorts was men van mening, dat het nog enkele weken zou kunnen duren alvorens een werkelijke activiteit in die sector zou blijken (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord Afrika, (AP) 3,2).

OORLOGSCOMMUNIQUÉ VAN CAIRO.

Het gezamenlijke oorlogscommuniqué van Caïro luidt als volgt:

„Gisteren waren onze patrouilles actief in alle sectoren. De luchtaanvallen op de vijandelijke scheepvaart langs de Oostelijke kust van Tunis duren voort en op zijn minst 4 kleine schepen werden vernietigd.

In de nacht van 2 op 3 Februari plaatsten torpedo-vliegtuigen voltreffers op een tanker nabij de Zuidkust van Italië. Het schip werd aan de grond gelaten en maakte zwaar slagzij. Gisteren werd een vijandelijk motorschip in de haven van Messina (Sicilië) getroffen door zware Geallieerde bommenwerpers, die ook de scheepvaart te Palermo aanvielen. Objecten aan de Zuidkust van Sicilië werden ook aangevallen door gevechtsbommenwerpers, die voltreffers plaatsten op pakhuizen en branden veroorzaakten. Van de bovengenoemde operaties keerde een onzer vliegtuigen niet terug" (Caïro, (AP) 4.2).

OORLOGSCOMMUNIQUÉ VAN NEW DELHI.

Het gezamenlijke oorlogscommuniqué van New Delhi luidt als volgt:

„In Arakan wordt de druk op de Japanse stellingen te Rathedaung en Dondaik onderhouden. De vijand heeft zich goed ingegraven en biedt koppig weerstand. Als steun voor onze landstrijdkrachten hebben Blenheims, geëscorteerd door gevechtsvliegtuigen, Rathedaung gistermorgen en wederom in de namiddag gebombardeerd.

Bij offensieve patrouille-vluchten vonden gevechten plaats boven het schiereiland Mayu tussen 4 Hurricanes en 6 Japanse jagers. Een vijandelijk vliegtuig werd beschadigd. Gisteravond vielen Wellington-bommenwerpers Akyab aan en de dorpen in het district, die door den vijand bezet zijn. Men zag bommen barsten in de doelgebieden en een aantal branden werd gesticht. Geen onzer vliegtuigen wordt vermist" (New Delhi, (AP) 4.2).

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Londen:** Een grote strijdmacht van Britse bommenwerpers deed volgens verklaring van het DNB kort vóór het middaguur een aanval op Duitsland in het spoor van de nachtelijke aanval op Hamburg, die enkele uren tevoren plaats vond en grote branden veroorzaakte. Nog meer Geallieerde bommenwerpers en gevechtsvliegtuigen hoorde men spoedig na twaalven over de Straat van Dover ronken in de richting van Abbeville waardoor werd te kennen gegeven, dat de Britten en mogelijk ook de Noordamerikanen een der grootste dagoffensieven van de oorlog ondernamen.

— **Londen:** De radio van Berlijn zeide, dat volgens verklaring van een militairen zegsman, vooruitgeschoven Duitse elementen nabij Sened zich terugtrokken om „een omsingelende aanval van Noordamerikaanse strijdkrachten te pareren". Men refereerde ook naar een Noordamerikaanse aanval aan beide zijden van de Faid-pas. Deze aanval zou zijn ondernomen nadat de Noordamerikanen een nieuwe divisie aanvoerden, die uitgerust was met de meest moderne wapenen en gesteund werd door tankbrigades. Men verklaarde, dat de aanval werd afgeslagen na „hevige gevechten". Het is niet duidelijk, welke aanval men bedoelde, doch klaarblijkelijk is het de operatie, die volgens het Geallieerde communiqué van gisteren geen succes boekte.

— **Londen:** Het Geallieerde Hoofdkwartier In Noord-Afrika zeide in een communiqué: „De Britse strijdkrachten hebben gisteren een beperkt succes geboekt door het nemen van een heuvel op 13 kilometer ten Zuid-Oosten van Bou Arada."

— **Londen:** Het geloof, dat Hitler een nieuw vredes-offensief voorbereidt, werd tot uitdrukking gebracht door neutrale kringen, die zeiden, dat dit zou kunnen geschieden door bemiddeling van Spanje of Zweden of beide. De personen, die erop aandrongen, dat hun namen niet genoemd zouden worden, zeiden, dat zich vreemde dingen in Berlijn hebben afgespeeld sedert de conferentie van Casablanca, waardoor een poging te kennen wordt gegeven om tot een regeling te komen door onderhandelingen. Dit werd gezegd, niettegenstaande de ongevraagde ontkenningen van de Spaanse Ambassade's in Argentinië en Chili, dat Franco als bemiddelaar zou zijn aangewezen.

MEDEDEELING.

Namens Zijne Hoogwaardige Excellentie

Mgr. P. I. VERRIET,

Apostolisch Vicaris van Curaçao,

deelen wij hierbij aan alle vrienden van den

Zeer Eerw. Pater Irenaeus de Bruyn O.P. z.g.,

en speciaal voor de Katholieke Jeugd mede, dat er op Zaterdag 6 Februari a.s. om **kwart over zeven** een Pontificale H. Mis voor Zijne zielerust zal worden opgedragen in de Kathedrale Kerk van Sta. Anna te Otrabanda.

Pater W. BRADA,
Secretaris.

BEKENDMAKING.

Er zal voor kinderen vanaf 9 maanden tot en met 8 jaar gelegenheid zijn voor inenting tegen diphterie vanaf MAANDAG 8 Februari a.s. op volgende plaatsen en uren:

Te Oranjestad	Spreekkamer Dr. Robles iederen middag van 4 tot 5 uur.
Noord	Bij de school van Noord. Maandag, Woensdag en Vrijdag 's morgens van 9 tot 10 uur.
Santa Cruz	Zuigelingen-Consultatie Bureau. Dinsdag, Donderdag en Zaterdag van 9 tot 10 uur.
Sabaneta	Spreekuur Dr. D. de la Fuente. Maandag, Woensdag en Vrijdag 's middags van 2.30 tot 3.30 uur.
San Nicolaas	Gouvernements Doktersspreekkamer Dinsdag, Donderdag en Zaterdag 's middags van 2.30 tot 3.30 uur.

Op alle scholen zal ingeënt worden door Dr. J. R. ARENDS in overleg met de Hoofden der Scholen.

Hygienische Dienst ARUBA.

AVISO.

Pa muchanan di 9 luna hasta 8 aña lo tin oportunidad pa inmunizacion contra difteria desde DIALUNA 8 di Februari na:

Na Oranjestad	Consulta di Dr. Robles tur merdia di 4 hasta 5 or.
Na Noord	Na School di Noord dia Luna, dia Razon, dia Viernes mainta hasta 10 or.
Na Santa Cruz	Consulta pa Muchanan di Pecho dia Mars, dia Jueves y dia Sabra di 9 hasta 10 or.
Na Sabaneta	Consulta di Dr. de la Fuente dia Luna, dia Razon y dia Viernes merdia di 2.30 hasta 3.30.
Na San Nicolas	Consulta di Dokter di Gobierno dia Mars, dia Jueves y dia Sabra merdia 2.30 hasta 3.30.

Dr. J. R. ARENDS lo inmuniza na tur e Schoolnan di acuerdo cu e Principalnan di e Schoolnan.

Sirbishi Higiénico di ARUBA.

2—1 335

Buitenland.

DE OPERATIES VAN DE RAF IN DE AFGELOPEN MAAND.

De Voorlichtingsdienst van het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf een verslag uit met een overzicht van de afgelopen maand. Hierin werd gezegd, dat de Royal Airforce elke dag en elke nacht in het Europese oorlogsgebied opereerde.

Lorient, de belangrijke Duitse duikbotenbasis aan de Golf van Biscaye, werd door meer dan 1000 ton aan bommen bestookt in vier nachtelijke aanvallen van de Raf. Nog meer bommen werden op Lorient gedurende de afgelopen maand geworpen door Noordamerikaanse vliegtuigen, die op 23 Januari bij dag aanvielen.

Het verslag zeide, dat de bestaande kooien voor duikboten 20 duikboten bevatten en dat nog een stel kooien, dat in aanbouw is, nog 10 zou kunnen herbergen. De basis is samengesteld uit werkplaatsen, droogdokken, krachtstations, spoorwegverbindingen en barakken.

Het verslag legde er de nadruk op, dat vele nachtelijke aanvallen van het Bommenwerperscommando waren gericht op steden, waar onderdelen voor duikboten worden gemaakt, zoals Essen, Keulen, Düsseldorf alsook Kopenhagen, waar fabrieken van Dieselmotoren zijn. Met betrekking tot de aanvallen overdag van de Noordamerikaanse bommenwerpers gedurende de maand zeide het overzicht, dat de aanval van 3 Januari op Saint Nazaire „doeltreffend" was, waarbij 16 bommen de spoorlijnen en duikbotenkooien troffen. Een duikboot en opslagplaatsen van torpedo's werden ook beschadigd. Andere Noordamerikaanse aanvallen werden gedaan op Brest op 23 Januari en op Wilhelmshaven, de vlootbasis, op 27 Januari. Andere bijzonderheden van de Britse bombardementsaanvallen waren, dat bommen van 8000 pond voor de eerste maal in twee aanvallen op Berlijn werden geworpen.

Het Ruhrgebied werd 7 maal in 8 dagen aangevallen, waarbij een geconcentreerde aanval van 20 minuten op Düsseldorf. Gevechtsvliegtuigen trokken dag en nacht uit om de vijandelijke verbindingswegen te ontwrichten. Meer dan 600 vluchten (elke door 1 vliegtuig) vonden op één dag plaats. Meer dan 50 locomotieven werden in één maand beschadigd.

Het verslag zeide, dat de Royal Airforce 122 vliegtuigen in Europa verloor binnen een maand en 67 vernietigde. Samen waren de verliezen op andere fronten als volgt:

In het Midden-Oosten gingen 67 Geallieerde vliegtuigen verloren en werden 60 asvliegtuigen vernietigd. In Noord-Afrika gingen 215 Geallieerde vliegtuigen verloren en werden 546 asvliegtuigen vernietigd. In Brits Indië en Birma gingen 9 vliegtuigen verloren en werden 11 vijandelijke toestellen vernietigd.

Het overzicht zeide, dat Duitsland in 11 nachten en op 20 dagen bommenwerpers en gevechtsvliegtuigen boven Groot Britannië zond. Bij slechts twee van de nachtelijke aanvallen was de totale strijdmacht groter dan 50. Het totale aantal bommenwerpers, dat in Januari des nachts boven Groot Brittannië werd gezonden was minder dan de strijdmacht, die de Royal Airforce gebruikte bij een nachtelijke aanval op Berlijn. (Londen, (AP) 3.2).

LUCHTAANVALLEN OP FRANKRIJK.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit:

„Heden bij daglicht bombardeerden Ventura's van het Bommenwerperscommando objecten te Abbeville en het vijandelijke vliegveld te Saint Omer. Spitfires, waaronder escaders van de Noordamerikaanse luchtmacht, die de operaties escorteerden en steunden, vernielden 3 vijandelijke gevechtsvliegtuigen. Van de operaties van de dag worden 2 bommenwerpers en 8 gevechtsvliegtuigen vermist, doch een gevechtsvlieger bevindt zich in veiligheid" (Londen, (AP) 3.2).

BOMMEN OP ENGELAND.

Het communiqué van het Britse Ministerie van Luchtvaart en Binnenlandse Veiligheid luidt:

„Er heerste deze morgen boven het Zuidoostelijke gedeelte van Engeland een geringe vijandelijke activiteit. De vijand wierp bommen neer op een plaats waardoor enige schade werd aangericht alsook enige slachtoffers, onder wie een aantal doden. In de namiddag werden bommen geworpen op een plaats aan de Zuidkust. Deze aanval heeft geen schade tengevolge gehad en het aantal slachtoffers waaronder enigen met dodelijke afloop, is gering" (Londen, (AP) 3.2).

BRITSE AANVALLEN OP HET VASTELAND.

De Royal Airforce deed haar nachtelijke aanval op Keulen volgen door nog meer aanvallen bij dag op enige plaatsen op het vasteland, als een tegenmaatregel op een dag-aanval door vier laagvliegende Duitse toestellen, waardoor vele gebouwen werden vernietigd in een stad in het Zuid-Westen van Engeland. Door de Duitse aanval werden vijf personen gedood, doch het aantal gewonden is betrekkelijk gering. De Britse vliegtuigen, waaronder zich waarschijnlijk ook enige bommenwerpers bevonden, zetten koers in de richting van Calais (Londen, (AP) 3.2).

DE ONTMOETING DE GAULLE — GIRAUD.

Hier volgt de text van de verklaring van het Nationale Franse Comité:

„Bij gelegenheid van de intergeallieerde conferentie in Noord-Afrika heeft Generaal Charles de Gaulle, vergezeld van Generaal Catroux en Vice-Admiraal Argenlieu, leden van het Nationale Comité, den Generaal Giraud in Frans Noord-Afrika ontmoet.

Ten einde de samenwerking van de oorlogsinspanning van het Imperium en de land-, zee- en luchtstrijdkrachten te verzekeren, is besloten, dat de nodige verbindingen (liaisons) onmiddellijk zouden worden gevestigd.

Van de andere kant ging men in de loop van de onderhandelingen over tot een eerste onderzoek van de condities, waaronder de Franse inspanning in de bevrijdingsoorlog verder kan worden ontwikkeld, rekening houdend met de nieuwe toestand in Noord- en West Frans Afrika. De gedachtenwisseling over dit punt zal worden voortgezet. De volledige vereniging van het Imperium en de Legerstrijdkrachten in verbinding met de weerstand in Frankrijk en onder voorwaarden overeenkomend met de wil en de waardigheid van het Franse volk, blijft het onwrikbare doel van Generaal De Gaulle en het Nationale Franse Comité.

Aan het eind van hun eerste onderhandelingen in Frans Noord-Afrika, hebben Generaal De Gaulle en Generaal Giraud tezamen de volgende verklaring gegeven: „Wij hebben elkaar ontmoet; wij heben met elkaar gesproken; wij gaan ten volle accoord over het te bereiken doel nl. de bevrijding van Frankrijk en de overwinning van de menselijke vrijheden door de totale nederlaag van den vijand. Dit doel zal bereikt worden door alle Fransen in de strijd te verenigen, naast al hun Geallieerden."

Bij zijn terugkeer in Londen zeide Generaal De Gaulle: „Ik was zeer verheugd en gelukkig President Roosevelt in Afrika te kunnen ontmoeten. De vriendschap, die hij Frankrijk toedraagt, is een biezonder grote steun in de strijd, die het Franse volk binnen en buiten de grenzen van zijn gebied tegen den vijand voert.

Tevens verheug ik mij over de nieuwe onderhandelingen, die ik door deze gelegenheid heb kunnen hebben met Winston Churchill, den Engelsen Premier."

ZIEN IS LEVEN!

voor een goede

en

moderne bril

SPRITZER & FUHRMANN

Opticiens.

336

Het Hoofd van het Distributie Bureau maakt bekend, dat H. H. Handelaren in het vervolg UITSLUITEND des Vrijdags tegen contante betaling te zijnen kantore Scharloweg 76, rijst, maismeel en kippenvoer kunnen koopen.

Ten aanzien van mais bestaat er dagelijks gelegenheid.

Het Hoofd voornoemd,

J. van Boven.

841

Aller oogen zijn op mij gericht.

Ik weet, dat niets den man zoo bekoort als een frissche gelaatskleur. Daarom wasch ik me altijd, alvorens uit te gaan met Palmolive Zeep. Zoo houd ik mijn huid jong en frisch.

Want Palmolive, de beste zeep voor dit klimaat, is vervaardigd uit een geheim mengsel van Olijf- en Palmolien bekend sedert de oudheid als het beste schoonheidsmiddel dat de natuur voortbrengt. Het zachtreinigende rijke schuim is anders dan dat van alle andere soorten zeep; het verfrischt en verzacht de huid en laat haar schoon, gezond en jong. Palmolive is zuiver, beter en zeer voordeelig in het gebruik. Begint nog heden het te gebruiken.

Dr. Dafoe zegt: „Palmolive is tot nu toe de eenige zeep die de vijflingen gebruiken, welke hun huidzacht en met een natuurlijke schoonheid houdt".

En als Palmolive goed is voor de teere huid van de vijflingen, moet het ook goed zijn voor U.

Fl. 0.175 per stuk. 3 voor Fl. 0.50.

CONSERVE ESE CUTIS DE COLEGIALA

1155 SL

VREUGDE IN RUSLAND OVER DE OVERWINNING BIJ STALINGRAD.

Eddy Gilmore seint uit Moskou:

Opgewonden door het succes van Stalingrad — de grootste overwinning van deze oorlog op het Duitse leger — stormde het Russische leger vooruit aan alle fronten met de warme felicitaties van Stalin nog klinkend in de lucht. De volledige capitulatie van alle fascisten, hun Generaals en Veldmaarschalk in het gebied van Stalingrad bracht van den Sovjet-leider aan Maarschalk Voronov, den Vertegenwoordiger van het Oppercommando, en Kolonel Generaal Rokossovsky de volgende boodschap:

„Ik feliciteer u en de troepen van het Donfront voor de succesrijke verrichting met de vernietiging van de vijandelijke troepen, die in Stalingrad omsingeld waren. Hierbij geef ik uitdrukking aan mijn dankbaarheid aan alle strijders, Commandant en Politieke Werkers aan het front voor de schitterende gevechtsoperaties."

Moskou's millioenen vochten als het ware om de nieuwsbladen, die de volledige biezonderheden gaven met foto's van de Duitsers en hun Generaals, doch er was geen geroep op de straten. De bladen wijdden de eerste bladzijden aan de sensationele bekendmaking, waarbij op de voorgrond kwam de gevangenneming van 91.000 manschappen, waaronder meer dan 2500 officieren.

Hoewel de overwinning bij Stalingrad meer de aandacht trok, waren de ogen echter gericht op het gehele Russische front. In de Caucasus sneden de Russen door het nemen van Pavlovskaya, een spoorwegknooppunt aan de lijn tussen Tikhoretskaya en Rostov, nog een aanvoerweg van de fascisten door. Pavlovskaya ligt op 120 kilometer ten Zuiden van Rostov en op 35 kilometer ten Noord-Westen van Tikhoretskaya.

Een zijlijn loopt vandaar naar Eisk aan de Zee van Azov. Ook werd in deze sector genomen het spoorwegstation Novo—Leusjikovskaya, midden tussen Pavlovskaya en Tikhoretskaya. In de opmars naar Krasnodar, de grootste stad in de Caucasus, die nog door de nazies bezet wordt, namen de Russen het spoorwegstation Korenkovskaya, op 65 kilometer ten Noorden van Krasnodar aan de lijn van Tikhoretskaya naar Krasnodar.

De Russen versterkten hun stellingen ten Oosten van Charkov door het hernemen van Pokrovskye en Nizhne Duvanka, op 18 en 20 kilometer respectievelijk ten Noorden van Svatovo, dat volgens bekendmaking van gisteren genomen werd. Thans bevinden zij zich op slechts 43 kilometer ten Oosten van Kupyansk (Moskou, (AP) 3.2).

KURT SCHUSCHNIGG NOG IN LEVEN?

Betrouwbare berichten uit Duitsland zeiden, dat Kurt Schuschnigg, de vroegere Oostenrijkse Kanselier, nog steeds door de Gestapo gevangen gehouden wordt en thans woont in een villa met zijn echtgenote en kind in Zehlendorf, een voorstad van Berlijn. Voordat hij naar Berlijn gebracht werd, sedert de Duitsers Oostenrijk in Maart 1938 namen, zat Schuschnigg gevangen nabij München. Zijn gezondheidstoestand wordt als goed beschreven (Stockholm, (AP) 3.2).

HET HOOGTEPUNT IN DECEMBER BEREIKT.

Donald Marr Nelson, Voorzitter van de Oorlogsproductieraad, zeide, dat de productie van vliegtuigen, tanks, kanonnen en andere oorlogsmaterialen het hoogtepunt bereikte in December. In de maand was de productie 14% groter dan in November en vijfmaal zoveel als de productie in de maand vóór Pearl Harbor [November 1941]

Voor de eerste maal de feitelijke cijfers van de vliegtuig-productie bekend makend, zeide Nelson, dat 5489 vliegtuigen in December aan de strijdkrachten en de Geallieerden werden afgeleverd. Dit is 667 meer dan in November (Washington, (AP) 3.2).

DE ZEELUI DIE VERLOREN GINGEN.

Elmer Davis, Directeur van het Bureau voor Oorlogs Informatie, zeide, dat de verliezen van de Noordamerikaanse koopvaardij gedurende het eerste jaar van de oorlog in totaal meer dan 3200 man bedragen. Hij zeide, dat hij deze verklaring aflegde om een eind te maken aan de geruchten en berichten omtrent personeelsmoeilijkheden onder de bemanningen der Geallieerde vrachtschepen. Voorts zeide hij, dat 70.000 Noordamerikaanse zeelieden de goederen afleverden en hun vaderlandsliefde, moed en toewijding aan hun taak toonden" (Washington, (AP) 3.2).

PERU BOUWT HOTELS LANGS PAN - AMERIKAANSE HOOFDWEG.

Na zijn deel van de Pan-Amerikaanse hoofdweg te hebben voltooid, heeft Peru thans zijn aandacht laten gaan over de bouw van 20 hotels, die op gunstige afstand van elkander zullen worden opgericht langs de Pan-Amerikaanse hoofdweg en diens zijwegen. Deze wegen doorsnijden het gehele land. De laatste berichten uit Peru tonen aan, dat men reeds klaar is gekomen met 9 uit de reeks van 20 hotels — de laatste 11 zijn ofwel ontworpen of reeds onder constructie. Acht van deze hotels zullen worden opgericht langs de Pan-Amerikaanse hoofdweg. Deze hotels zullen in de volgende steden worden opgericht: Tumbes, Piura, Trujillo, Nazca, Chala, Camana, Arequipa en Puno. In Piura, Chala, Camana en Arequipa is men reeds klaar met de bouw. Tussen Lima en Bolivia zullen nieuwe hotels worden gebouwd. Men is bezig met de bouw te Ayacucho en Cuzco, terwijl er nog een ontworpen is voor Juliaca. Te Manchu Pichu, dat zich op ongeveer 112 kilometer van Cuzco bevindt, heeft men een kleine rustplaats opgericht. Langs de centrale hoofdweg van Peru, die over de Andes loopt van de Atlantische Oceaan naar de vallei van de Amazone-rivier heeft men hotels gebouwd te Huannuco en Tingo Maria waar ook een landbouwproefstation is gevestigd. Verder bestaan er ook plannen om een hotel te bouwen te Moyobamba in het departement van San Martin.

Het grootste hotel is thans in aanbouw te Cuzco. Het zal voorzien zijn van 150 gastverblijven vergeleken met de andere, die slechts onderdak kunnen bieden aan 39 personen.

Al deze hotels zijn ontworpen in een eenvoudige Spaanse koloniale stijl, een bouwstijl, die in overeenstemming is met die der omringende huizen in de diverse gebieden. Te Ayacucho heeft men een prachtig, oud koloniaal landhuis overgenomen, hetwelk thans verbouwd wordt tot een logeergelegenheid. Tot dusver heeft Peru meer dan $ 1.200.000 gestoken in deze nieuwe hotels, die zullen worden geadministreerd door de Peruaanse Hotelonderneming N.V.

Peru ziet uit naar een stroom van toeristen uit de andere Zuidamerikaanse republieken, alsook uit de Verenigde Staten van Noord-Amerika, als de oorlog ten einde is. Men verwacht dat de toeristen, behalve per boot, ook zullen komen per vliegtuig en over het uitgebreide net van wegen, dat zich uitspreidt over het gehele Zuidamerikaanse vasteland.

Gevraagd Hutkoffer.

Letter D. Administratie Amigoe.

De Curaçaosche Kunstkring

Zaterdag 13 Februari 1943 des avonds om 8.45 uur speelt de wereldberoemde Violist

JEHUDI MENUHIN

in den Stadschouwburg (ROXY)

Programma: Sonate No. 1 in Re majeur Beethoven; Sonate No. 1 in Sol mineur Bach; Concert in mi mineur Mendelssohn; Negro spiritual Melody, Dvorak-Kreisler; Danse d'Alma (opgedragen aan Menuhin door Adolph Baller); The Flight of the Bamble Bee Rimsky-Korsakoff-Hartmann; Caprice viennoise Kreisler; Perpetum mobile Novacek; Caprice basque de Sarasate; La fille aux cheveux de lin Debussy-Hartmann; La Vida Breve de Falla-Kresiler.

Toegangsprijzen: 1ste rang f. 8.— Kunstkringleden f. 5.—
2de rang f. 5.— Kuns kringleden f. 3.—

Plaatsbespreking van Donderdag 4 Februari a.s. des morgens om 9 uur af in „El Louvre"; en op 4, 5 en 6 Februari a.s. in de Club Asiento.

Bovendien wordt op den avond van het concert een beperkt aantal plaatsen van f. 2.— en f. 1.— beschikbaar gesteld. 332

ARUBA.

DE WATERBORING.

De Gouvernementspersdienst schrijft ons:

Naar aanleiding van het bericht in uw blad van Vrijdag jl. als zoude Frère Appollinaire verder doorboren hebben ontraden, zij u medegedeeld, dat tijdens de laatste bespreking van Frère Appollinaire door dezen een dergelijke uitspraak niet is gedaan. Hij zeide daarentegen, dat de ijzeren pijp tengevolge van de grote weerstand van de rots, die volgens hem op die diepte aanwezig is, zijn afgebroken, hetgeen bij het inbrengen van de vierde pijp zal blijken. Frère Appollinaire bleef zijn bewering van de aanwezigheid van zoet water op de aangegeven diepte handhaven en stelde zelfs voor op een andere plaats, door hem aan te wijzen, opnieuw te beginnen, namelijk daar waar de ondergrond uitsluitend uit rots zou bestaan. Volgens hem zou dan geen afwijking in de richting der buizen mogelijk zijn.

POLITIE-BERICHTEN.

Van 18 t/m 24 Januari 1943:

Had een aanrijding plaats ter hoogte van Pos Chiquito tussen de motorrijtuigen 1435-A en 1823-A respectievelijk bestuurd door W.A.H. en H.A.G. Q. Bij onderzoek bleek dat beide auto's hierbij geringe schade hadden opgelopen en deze na onderling overleg door de bestuurders is geregeld.

Kwam een manspersoon aan de Politiewacht te St. Nicolaas melden dat een zekere W.A.T.W. op Zondag 17 Januari bij de bioscoop Cinelandia door een van aanzien bekenden schutter zodanig was gewond dat hij niet kon lopen noch praten. Een onderzoek wordt ingesteld.

Had ter hoogte van de Esso Pomp te St. Nicolaas een aanrijding plaats tussen luxe auto 992-A bestuurd door Th. v. D. en pick-up No. 2198-A bestuurd door V.V. Hierbij liepen beide auto's lichte schade op. De bestuurder van de pick-up bleek de schuldige te zijn en niet in het bezit te zijn van een rijbewijs. Proces-verbaal wordt opgemaakt.

Van verschillende personen kwamen vanuit de omgeving van de Esso Ville te St. Nicolaas klachten binnen dat de nachtrust werd verstoord door het geblaf van honden. Door de politie is een vijftal honden doodgeschoten welke aldaar zonder belastingkenteken rondliepen.

De vrouwspersoon J.M. kwam aangifte doen van mishandeling door den schutter Th. A.J. tegen haar gepleegd. Een onderzoek wordt ingesteld.

Werd assistentie gevraagd van uit Roxy Bar te St. Nicolaas daar een beschonken zeeman aldaar de orde verstoorde. Door de politie is hij overgebracht naar zijn schip.

Door de Politie is bij Poort 1 der Lago een volksoploop verspreid, welke was ontstaan doordat twee personen met elkaar aan het vechten waren geweest. Daarna was de rust hersteld.

Op 24 Januari werd des avonds bij het uitgaan van de Bioscoop Cinelandia te St. Nicolaas door een politiepatrouille geconstateerd dat de bestuurder van een luxe auto genummerd 944-A zonder licht door het publiek heen reed waarbij verscheidenen uit het publiek zich ijlings uit de voeten moesten maken om niet overreden te worden. De bestuurder voldeed niet aan herhaalde mondelinge vordering tot stilhouden evenmin aan tekens door de patrouille gegeven met een zaklamp. Toen hij instede van te stoppen zijn snelheid verhoogde, zijn door de Politie drie pistoolschoten op de auto gelost. Een half uur later is hij bij de Watertoren aangehouden en bleek de bestuurder te zijn genaamd W.T.L. Hij verkeerde onder de invloed van alcoholhoudende drank en bleek niet in het bezit te zijn van een rijbewijs. Hij bekende sommaties om te stoppen te hebben gehoord doch te zijn doorgereden omdat hij geen rijbewijs had. De auto bleek door twee kogels te zijn geraakt. Procesverbaal werd opgemaakt.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Do. 4 Febr.

Telegram Afdeling: Hr. Nukoop, tel. 832, Negropont 75 A.

Shipping & Supplies: Hr. Polvliet, tel. 455, Hotel Kamer 56.

Scheepvaart Afdeling: Hr. Barends, tel. 440, Emmastad 24.

Dok Afdeling: Hr. De Klerk, tel. 431.

Sportlub „Asiento": Voetbalprogramma voor het as. weekeinde: Zaterdag 6 Februari. Aanvang 16.15 uur precies. Terrein Groot Kwartier. Competitiewedstrijd voor de „Vredesbeker": Groot Kwartier 2 — Asiento 2.

Zaterdag 6 Februari. Aanvang 16.15 uur precies. Terrein Rio Canario. Veteranen combinatie — M.S.V. 2.

Zondag 7 Februari Aanvang 15.00 uur precies. Terrein Groot Kwartier. Asiento C — Groot Kwartier C.

Zondag 7 Februari Aanvang 15.00 uur precies. Terrein Rio Canario Asiento B — Groot Kwartier B.

Zondag 7 Februari. Aanvang 16.15 uur precies. Terrein Rio Canario. Asiento 1 — Willemstad 1.